

1.nap

1.állomásunk Pozsony volt, ahol először a Szent Márton dómot tekintettük meg. A dómban megtudtuk, hogy milyen stílusban épült, beszéltek nekünk a dómban található Szent Márton szoborról, ami ólomból készült. Bemutatták nekünk a szentélyt, és a gótikus oltárt, majd meghallgathattunk egy előadást Szent Márton életéről diáktársainktól.

Felmentünk a várhoz. Ott elmondták nekünk, hogy mik az itt élő fafajok, és az itteni szélerőművek jelentőségét, és veszélyeit is. Prezentálták nekünk Pozsony történelmét. Ebből az előadásból megtudtuk, hogy a pozsonyi várban tartották a Szent koronát az ország 3 részre szakadása után, és hogy Széchenyi felajánlotta 1

éves jövedelmét az MTA-nak.

Néhány perc séta után megnéztük a vár barokk kertjét is. Még néhány perc séta után mind megálltunk a Szent Erzsébet szobor előtt, ahol meghallgattunk egy előadást évfolyamtársainktól.

Megtekintettük a Szent Mihály kaput, átvágtunk a Csók utcán, ismét csak egy előadást hallgattunk meg, csak most éppen az egyik tanárunktól, aki megemlítette Pozsony legkisebb házát is. Elmentünk a Főtérig, majd ott a város központjáról, és a tér közepén álló lovag szoborról ejtettek nekünk pár szót. Ismét egy előadást hallgattunk meg az egyik évfolyamtársunktól. Ebben az előadásban a Prímás palotáról volt szó. A palota alma múzeumként látogatható. Ezután kaptunk egy kis szabadfoglakozást, ahol lehetőségünk volt egy keveset sétálni, vásárolni. Ezután felszálltunk a buszra, és elindultunk a következő állomás, a Zobor-hegy felé.

Hosszadalmas mászás után felérkeztünk a csúcsra, ahol gyönyörű látvány fogadott bennünket I. Ott is tartottak egy előadást, mint minden más helyszínen is. Kaptunk pár információt a Zobor-hegy tetején épült emlékmű építéséről, építési anyagáról. Illetve kaptunk még egypár információt a kilátásban látható nevezetességekről is. Elmondták, hogy a felvezető vezető úton tollak a szekereket. Sajnos az emlékmű csupán egyharmada áll, mivel lebombázták, majd később egy csehszlovák repülőgép is belerepült az emlékműbe. Ez az építmény a Trianon idején épült, és kezdetben a tetején egy turulmadár volt látható. Szerencsére megmutatták nekünk az épület eredeti formáját.

2.nap

Már kora reggel kisütött a nap, és a madarak halkan csicseregtek az ablak előtt.

Gyorsan felöltöztünk, aztán lementünk reggelizni. Útközben összefutottunk egy nagyon aranyos cicával, akit persze megsimogattunk – annyira kedves volt, alig akart továbbmenni.

Amikor megérkeztünk a reggelizőbe, már minden készen várt ránk. Friss zöldségek és finom pékáruk voltak az asztalon, mindenki jó étvággal evett. Ezután felszálltunk a buszra, ahol megkaptuk az úti csomagokat – egy szendvics és egy csoki lapult benne, amit jól elraktunk későbbre.

Az első megállónk a Szent Benedek templom volt. Zsolti bácsi sok érdekes dolgot mesélt az épületről, majd Gábor bácsival bementünk az udvarba, ahol még több izgalmas infót hallottunk a Bencés Apátságról. Amikor beléptünk a templomba, rögtön szembeötlött a gyönyörűen díszített oltár. Az egész épület hatalmas és nagyon impozáns volt. Itt hallgattuk meg Bulcsú előadását is.

Ezután a Kálvária Dómhoz mentünk. Meg kellett mászni egy dombot, ami kicsit fárasztó volt, de megérte, mert a tetején csodás kilátás nyílt a tájra. Ott volt a Németek temploma is. Mikor elindultunk lefelé, elkezdett szemerkélni az eső, de szerencsére hamar elállt.

A harmadik helyszín a város volt. Mire odaértünk, újra eleredt az eső, de megint csak egy kicsit esett, utána szépen kisütött a nap.

Itt megnéztünk hét nevezetességet, aztán elmentünk egy kis bevásárlásra is, ami nagyon tetszett mindenkinek. Végül visszatértünk a buszhoz, és elindultunk vissza a szállásra. Este közösen vacsoráztunk, és mindenki kellemesen elfáradva zárta le a napot.

3.nap

Bementünk egy kis múzeumba, ami Esterházy János életéről szól. Megtudtuk életének tragikus, és hősies történeteit, hogy miket tett a felvidéki magyar kisebbségért, hogy hol raboskodott, és hogy egy ilyen nemes, elegáns embert, mint őt a munkatábor hogyan viselte meg. De csak a testét sikerült, a lelkét nem. Láthattunk tárgyakat, amik Esterházy életét.

Pár perccel később meghallgattunk egy rövid előadást Dr. Csámpai Ottó vezetésével. Megtudtuk belőle, hogy neveltették. Megtudtuk, hogy nem csak a magyar kisebbségért, hanem a zsidóságért is

rengeteget próbált tenni. Még úgyis, hogy ő volt az egyetlen a szlovák országgyűlésen, aki ezek ellen a törvények ellen szavazott. Miközben az orosz gulagban raboskodott, közben Szlovákiában halálra ítélték, de később megváltoztatták az ítéletet, és a halálbüntetés helyett életfogytiglanra.

A milovi börtönben halt meg.

Rengetegen megjelentek a temetésén. Családtagok, felvidéki emberek.

Felmentünk Esterházy János tiszteletére épített kálváriába. Ott megtekintettük Esterházy sírját. Paulisz Boldizsár építette ezt az építményt, a családja segítségével. (Mint az egész rancsot is ahol megszálltunk.) Sajnos az építmény építése után 1 évvel meghalt. A sírja a kálvária temetkezési részében van eltemetve.

Évfolyamtásainktól meghallgattunk egy kis szöveget Trianon előtti és utáni időszakról, majd egy verset.

Majd a visszaemlékezés érdekében elénekeltük a Nélküled című dalt.

A Mailonyai arborétumban egyik tanárunk elmondta mennyi fajta, és féle növény található itt. Gr. Ambrózy-Migazzi István a trianoni békediktátum után hazament Vas megyébe, és ott alapított egy másik arborétumot, a Jeli arborétumot.

A Jeli arborétumban folytatta a munkásságát, és gyakorlatilag ennek az arborétumnak az ikertestvére.

Évfolyamtársainktól megtudtuk, hogy az alapítót elvarázsolták a növények. 3 helyen is tanult, ahol ezt tanították.

A birtokot házasságával kapta meg.

Rengeteg akkoriban ültetett fa, és cserje ma is látható. Az év minden napján virágzik valamilyen növény.

Sírhelye a Jeli arborétum közelében van.

Továbbálltunk és elkezdődött az utunk Oroszka felé. Mikor megérkeztünk már láthattuk miről is lesz szó, mivel egy olyan múzeumnál álltunk meg, ami mellett fel voltak állítva a katonai sáncok, tank, és minden más is. A múzeum egyben vendéglő is volt, és a megérkezésünk után egyből el is fogyasztottuk az ebédünket.

Miután jóllaktunk a múzeum tulajdonosa, aki egyben idegenvezető is volt körbevezetett minket a múzeum minden kis részén. Megmutatta nekünk azokat a tárgyakat, fegyvereket, vagy akár az ikonikus könyvet a Mein Kampf-et is. Ezután már elindultunk a hazafelé vezető úton.

Írta: Csordás Olivér, Tímer Sára